

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 749

гр. София, 02.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **618** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.1 АПК, вр. чл. 46, ал.5 ЗОС.

Производството по делото е образувано по жалба на М. Х. В., от [населено място] срещу Заповед № РТР21-РД66-1/06.01.2021 г. на кмета на СО, район Т., с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателката и ответника, възникнало на основание заповед № 15/03.08.1999 г., с която жалбоподателката е настанена в общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], ул. К. водопад, [жилищен адрес]0, на основание чл. 46, ал.1, т.1 ЗОС.

В жалбата са изложени съображения за това, че заедно със съпруга си, който е починал преди повече от 10 години са били настанени в общинското жилище. На 65 години е, а от 1 година е безработна, регистрирана в бюро по труда. Синът ѝ едва издържа домакинството. Общинското жилище, в което е настанена е единственото ѝ жилище. Посочва, че към 06.01.2021 г. е дължала наем за три месеца, с просрочие от две седмици. Според договора, за да се прекрати същия, следва просрочието да е поне за шест месеца.

С молба от 01.02.2021 г. е направила искане за спиране на производството по настоящето дело, до приключване на производство, което е образувано във връзка с оспорване на Заповед № РТР21-РД66-1/06.01.2021 г. на кмета на СО, район Т., с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателката и ответника за ползването на общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], ул. К. водопад, [жилищен адрес]0.

Относно искането за спиране е изложила съображения за това, че към датата на подаване на молбата за спиране не дължи наемни суми и такива за консумативи. Предварителното изпълнение на заповедта би причинило риск от крайна бедност, социално изключване, а в условията на пандемията от Ковид-19 и през зимата, оставането без подслон, би било рисковано за здравето на жалбоподателя. Това е основното и единствено ѝ жилище.

Предвид необходимостта от незабавно произнасяне по искането за спиране, молбата не е изпращана на ответника за становище.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със заповед № 15/03.08.1999 г. на кмета на СО, район Т., жалбоподателката и синът ѝ В. Ф. Б., са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], ул. К. водопад, [жилищен адрес]0.

Със Заповед № РТР21-РД66-1/06.01.2021 г. на кмета на СО, район Т., на основание чл. 46, ал.1 ЗОС и чл. 33, ал.1, т.1 НРУУРОЖТСО е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, тъй като жалбоподателят дължи повече от три вноски за наем и консумативни разноски, както и наемателите не са подавали декларация по чл. 6, ал.2 НРУУРОЖТСО след 2017 г.

Със заповедта е разпоредено общинското жилище да се освободи от В. в едномесечен срок от получаване на заповедта.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 16.01.2021 г.

От правна страна съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като се съдържа в молба, подадена по образувано вече производство по жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото прекратяване на наемното правоотношение. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.45, ал.1 ЗОС, предвид датата на издаване на заповедта и датата на подаване на жалбата.

Разгледано по същество, искането за спиране е основателно.

Заповедта на кмета на район "Т." - СО е издадена на основание чл. 46, ал. 2, вр. ал.1, т.1 ЗОС. Съгласно чл. 46, ал.1, т.1, наемните правоотношения се прекратяват поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от три месеца. Заповедта по ал. 2 може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 46, ал.5 ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба.

В тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оспорената заповед е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателката и ответника, поради неплащане на повече от три наемни вноски, както и консумативни разходи. Жалбоподателят мотивира искането за спиране с това, че нямат друго жилище, в което да се настани, не може да си позволи да наеми друго такова, тъй като е пенсионер и безработна от една година. Спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК е допустимо само при наличието на някоя от двете предпоставки предвидени в разпоредбата - причиняване на значителна или трудно поправима вреда, като за нейното настъпване и за възможният ѝ размер оспорващия следва да представи доказателства. В този смисъл съдът приема, че искането за спиране е мотивирано по начин, по който съда може да направи извод, че от предварителното изпълнение на заповедта, за жалбоподателят ще настъпят значителни и вероятно трудно поправими вреди, касаещи психическото и физическото здраве на жалбоподателя. При всяко едно положение, отстраняването на едно семейство от жилището, в което е настанено, при липса на възможност за настаняване на друго място, предпоставя настъпването на значителна и трудно поправима вреда. Освен това, доколкото основанието за прекратяване на наемното правоотношение не е наличието на собствен имот за жалбоподателя, съдът приема, че са налице предпоставките за настаняване на нуждаещ се в общинско жилище.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника за настаняване в общинско жилище, тъй като от предварителното изпълнение на заповедта, има вероятност за жалбоподателя да настъпят значителни и трудно поправими вреди. Жалбоподателят е пенсионер, на 65 годишна възраст, безработна от една година, и отстраняването ѝ от общинското жилище през зимния период, на тази възраст, и в условията на пандемия от заразна болест, би застрашило живота и здравето ѝ и би я поставило в сериозен риск от оставане на улицата. Липсата на имущество се установява от приложените към молбата удостоверения от АВ и СО, Д ОП.

Предвид изложеното, на основание чл. 166, ал. 3 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на чл. 46, ал.5 ЗОС предварително изпълнение на Заповед № РТР21-РД66-1/06.01.2021 г. на кмета на СО, район Т., с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателката М. Х. В., от [населено място] и ответника кмета на СО, район Т., възникнало на основание заповед № 15/03.08.1999 г., с която жалбоподателката е настанена в общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], ул. К. водопад, [жилищен адрес]0.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

УКАЗВА на жалбоподателя М. Х. В., от [населено място], че следва да изпълни разпореждането от 27.01.2021 г. относно плащането на държавна такса в посочения в разпореждането срок.

СЪДИЯ: